

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **R. M., P., právne zastúpený O. K. advokátom, B.,**, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová 23, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 24160/2010-1214 zo dňa 19. júla 2010, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/13929/2010-95 zo dňa 19. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/13929/2010-95 zo dňa 19. januára 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 157,09 € na účet právneho zástupcu žalobcu O. K., advokáta, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) rozhodnutie žalovaného č. 24160/2010-1214 zo dňa 19.07.2010 ako aj rozhodnutie Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie

Na základe rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009 bol žalobca podľa § 182 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 200/1998 Z.z.) uvoľnený zo služobného pomeru colníka dňom 31.01.2008.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že uvoľnenie colníka zo služobného pomeru podľa § 182 zákona č. 200/1998 Z.z. je jednou z foriem skončenia jeho služobného pomeru (§ 180 písm. b/ uvedeného zákona). Pre uvedené je potrebné, aby boli splnené zákonné podmienky: formálne – písomná forma žiadosti o uvoľnenie a doručenie žiadosti nadriadenému pod hrozbou sankcie neplatnosti žiadosti, ale súčasne musí byť splnená hmotnoprávna podmienka – existencia služobného pomeru colníka. Táto hmotnoprávna podmienka pre skončenie služobného pomeru žalobcu uvoľnením na základe jeho žiadosti zo dňa 13.11.2007 nebola ku dňu 31.01.2008, kedy sa podľa žalobou napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa mal skončiť služobný pomer žalobcu, splnená, pretože dňom 15.11.2007 bol žalobca zo služobného pomeru prepustený z dôvodu uvedeného v § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. Skutočnosť, že následne krajský súd rozsudkom č. k. 6S/31/2008-66 zo dňa 29.01.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 4569/2010-1214 zo dňa 27.01.2010, nič nemení na tom, že služobný pomer žalobcu po 15.11.2009 už netrval, lehota dvoch kalendárnych mesiacov v zmysle § 182 ods. 7 zákona č. 200/1998 Z.z. nemohla uplynúť ku dňu 31.01.2008, a preto služobný pomer žalobcu nemohol ku dňu 31.01.2008 skončiť na základe jeho žiadosti o prepustenie zo služobného pomeru zo dňa 13.11.2007.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/13929/2010-95 zo dňa 19.01.2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný uviedol, že riaditeľ Colného úradu Košice začal dňa 08.11.2007 voči žalobcovi konanie vo veci prepustenia zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. pre zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti. Dňa 13.11.2007 doručil žalobca Riaditeľovi Colného úradu Košice písomnú žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru colníka s návrhom na skončenie služobného pomeru dohodou dňom 31.12.2007. Riaditeľ Colného úradu Košice rozhodnutím č. 72477/2007-5637 zo dňa 15.11.2007 prepustil žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/31/2008-66-7008200243 zo dňa 29.01.2009 bolo zrušené rozhodnutie žalovaného č. 6702/2008-1409 zo dňa 28.01.2008, ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice č. 72477/2007-5637 zo dňa 15.11.2007. Dňa 06.04.2009 bol žalobca rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Košice č. 7635/2009-5634/586/KER ustanovený do funkcie samostatný colný referent pobočky Colného úradu

Košice – Šaca (§ 33 ods. 1 v spojení s § 187 ods. 2 zákona č. 200/1998 Z.z). Voči rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. *Žalovaný, ako odvolací orgán, rozhodnutím č. 19271/2009-1214 zo dňa 25. 05. 2009 zrušil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice č. 7635/2009-5634/586/KER zo dňa 06. 04. 2009 o ustanovení žalobcu do funkcie.* Žalobca napadol zákonnosť týchto rozhodnutí žalobou na Krajskom súde v Košiciach v konaní vedenom pod spisovou značkou 7S/85/2009.

Rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009 bol žalobca uvoľnený zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 182 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z., a to dňom 31.01.2008 na základe jeho písomnej žiadosti zo dňa 13.11.2007. Uvedené rozhodnutie napadol v zákonnej lehote žalobca odvolaním zo dňa 14.12.2009. Žalovaný rozhodnutím č. 4659/2010-1214 zo dňa 27. 01. 2010 uvedené rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

Žalobou zo dňa 01.03.2010 napadol žalobca zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 4659/2010-1214 zo dňa 27.01.2010 a rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009. Krajský súd v Košiciach rozsudkom 7S/4575/2010-44 zo dňa 12.05.2010 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 4659/2010-1214 zo dňa 27.01.2010 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie. V ďalšom konaní vydal žalovaný rozhodnutie č. 24160/2010-1214, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009.

Žalobou zo dňa 07.10.2010 napadol žalobca zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 24160/2010-1214 zo dňa 19.07.2010 a rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009. Žalobca v žalobe namieta skutočnosť, že rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009 mu bolo doručené dňa 04.12.2009, a to až s odstupom dvoch rokov. Z doručky k zásielke označenej č. 46139/2009-5634/1977/KER uloženej v administratívnom spise vyplýva, že rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12.11.2009 bolo žalobcovi doručené dňa 03.12.2009.

Zrušením rozhodnutia o prepustení colníka zo služobného pomeru, služobný pomer trvá so všetkými právami, teda trvá aj právo colníka na uvoľnenie zo služobného pomeru. Od okamihu zrušenia rozhodnutia o prepustení colníka zo služobného pomeru sa na takéto rozhodnutie hľadí ako by nebolo vôbec vydané. Žalobca pred vydaním rozhodnutia o prepustení zo služobného pomeru písomne požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru, a to žiadosťou zo dňa 13.11.2007. Podľa ustanovenia § 182 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. colník musí byť uvoľnený zo služobného pomeru. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalobcom a nadriadeným nedošlo k dohode o termíne skončenia služobného pomeru, služobný pomer žalobcu skončil podľa ustanovenia § 182 ods. 7 zákona č. 200/1998 Z. z. uplynutím dvojmesačnej lehoty (služobný pomer skončil dňom 31. 01. 2008), ktorá začala plynúť od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, kedy bola žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru doručená nadriadenému. Samotná skutočnosť, že rozhodnutie

o uvoľnení zo služobného pomeru *nebolo žalobcovi oznámené, nemá vplyv na platnosť ani na právny dôvod skončenia služobného pomeru* a to vzhľadom na znenie ustanovenia § 182 ods. 7 zákona č. 200/1998 Z.z. („služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí...“).

V čase vydania rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Košice č. 46139/2009-5634/1977/KER zo dňa 12. 11. 2009 mal tento nariadený vedomosť o tom, že služobný pomer žalobcu trvá, a teda mohol s ním skončiť služobný pomer, čím je splnená súčasne hmotnoprávna podmienka - existencia služobného pomeru tak, ako je uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach.

V danom prípade za rozhodujúce považuje žalovaný prejav vôle žalobcu smerujúci ku skončeniu služobného pomeru. V prípade, ak by súd nezrušil rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, účinky jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru by nenastali. Avšak v dôsledku zrušenia predmetného rozhodnutia v posudzovanom prípade nastali účinky žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru a služobný pomer sa skončil uplynutím zákonnej dvojmesačnej lehoty. Uvedené konštatovanie žalovaný opiera o analógiu, ak by zamestnanec podal výpoveď a zamestnávateľ by ešte počas výpovednej doby ukončil pracovný pomer so zamestnancom okamžitým skončením pracovného pomeru. V prípade, ak by súd označil okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné, je absurdné tvrdiť, že na zamestnanca sa už po okamžitom skončení pracovného pomeru nevzťahoval Zákonník práce a výpovedná doba by prestala plynúť. V takom prípade by pracovný pomer skončil riadnym uplynutím výpovednej doby.

Žalovaný zastáva názor, že zákon č. 200/1998 Z. z. nevyklučuje, aby ku skončeniu služobného pomeru nemohlo smerovať viac samostatných úkonov, ktorých účinky, ako aj posúdenie bude samostatné. Ani Zákonník práce ani iné súvisiace právne predpisy nevyklučujú rozviazanie toho istého pracovného pomeru viacerými právnymi úkonmi (urobenými súčasne alebo postupne). Jednotlivé právne úkony sa potom posudzujú samostatne a samostatne tiež nastávajú ich účinky. Ak by nebolo zrušené rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru žalobcu, účinky jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru by nenastali.

III.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť v celom rozsahu. Uviedol, že ak žalovaný poukazuje na to, že podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. služobný pomer po zrušení rozhodnutia o prepustení trvá so všetkými právami a povinnosťami, tak v danom prípade nejde o právo byť uvoľnený, ale o právo podať žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru potom, čo bolo zrušené rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru, resp. *právom garantovaným v § 187 zákona č. 200/1998 Z.z., z ktorého vyplýva, že jeho služobný pomer trvá, ak žalobca po zrušení rozhodnutia neprejaví vôľu nepokračovať vo výkone štátnej služby*. Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zrušením rozhodnutia o prepustení sa neobnovujú účinky právnych úkonov žalobcu, ale

potvrďuje sa trvanie služobného pomeru colníka so všetkými právami a povinnosťami, teda aj s právom požiadať o uvoľnenie zo služobného pomeru.

Je preukázané, že žalobca neprejavil vôľu nepokračovať v služobnom pomere, ale naopak, žalobca si splnil svoju zákonnú povinnosť uvedenú v § 44 ods. 3 písm. r/ zákona č. 200/1998 Z.z., nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného. Je preukázané, že žalobca bol od dňa 02.04.2009 do 07.05.2009 zaradený do výkonu štátnej služby a riadne ju vykonával dovtedy, kým mu riaditeľ colného úradu neoznámil, že jeho služobný pomer skončil ku dňu 31.01.2008. Generálny riaditeľ, v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu o zaradení, zrušil uvedené rozhodnutie z dôvodu, že služobný pomer žalobcu skončil ku dňu 31.01.2008, napriek tomu, že po zrušení rozhodnutia služobný pomer trvá, pričom zákon nedáva oprávnenie rozhodovať o tom, či služobný pomer trvá alebo nie, ale ukladá colníkovi povinnosť oznámiť nástup do štátnej služby. V súčasnosti prebieha odvolacie konanie na Najvyššom súde slovenskej republiky v uvedenej právnej veci pod spisovou značkou 2Sžo/224/2010.

Podľa názoru žalobcu nie je možné v prejednávacom prípade použiť analógiu so Zákonníkom práce. Napriek tomu, že ide o podobné inštitúty, tak to neznamena, že je možné vyvodiť rovnaké závery. Žalovaný tvrdí, že ak by zamestnanec podal výpoveď a zamestnávateľ by počas výpovednej doby ukončil pracovný pomer so zamestnancom okamžitým skončením pracovného pomeru a súd by označil okamžité skončenie pracovného pomeru za neplatné, bolo by absurdné tvrdiť, že sa na zamestnanca po skončení pracovného pomeru nevzťahoval Zákonník práce a výpovedná doba by prestala plynúť. Podľa žalovaného by v takomto prípade skončil pracovný pomer výpoveďou. Žalobca však poukazuje na rozdielnosť, ktorá je daná v § 79 Zákonníka práce. V pracovnoprávných vzťahoch spadajúcich pod ustanovenia Zákonníka práce, *ak zamestnanec oznámi zamestnávateľovi, po doručení oznámenia o okamžitom skončení pracovného pomeru, že trvá naďalej, aby ho zamestnával, tak jeho pracovný pomer nekončí. Ten skončí až po právoplatnom rozhodnutí súdu, takže výpovedná doba plynie aj naďalej*. V prípade skončenia služobného pomeru, služobný pomer končí ku dňu, ktorý je uvedený v rozhodnutí, pričom nepriaznivé dôsledky nezákonného skončenia, nemôže colník odvrátiť ani podaním odvolania, pretože jeho podanie nemá odkladný účinok. Preskúmanie zákonnosti rozhodnutia súdom nie je možné zamieňať s rozhodovaním súdu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru.

Žalobca si uplatnil trovy odvolacieho konania v celkovej výške 130,91 € + 26,18 € daň z pridanej hodnoty za 1 úkon právnej služby po 123,50 € (vyjadrenie k odvolaniu) a režijný paušál vo výške 7,41 €.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu

a konanie mu predchádzajúce (§ 246c v spojení s § 212 a nasl.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) s tým, že deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk a dospel k záveru že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) zistil, že riaditeľ colného úradu Košice rozhodnutím č. 72477/2007-5637 zo dňa 15.11.2007 podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z. prepustil žalobcu zo služobného pomeru z dôvodu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom. Generálny riaditeľ Colného riaditeľstva Slovenskej republiky rozhodnutím č. 6702/2008-1409 zo dňa 28.01.2008 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Krajský súd rozsudkom č. k. 6S/31/2008-66 zo dňa 29.01.2009 zrušil obe rozhodnutia podľa § 250j ods. 2 O.s.p. z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

Podľa § 182 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. *colník musí byť uvoľnený zo služobného pomeru, ak o to požiada. Žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru musí byť písomná a doručená nadriadenému, inak je neplatná.*

Podľa § 182 ods. 7 zákona č. 200/1998 Z.z. *služobný pomer podľa odseku 1 sa skončí uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa colník a nadriadený nedohodnú inak. Lehota na skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru nadriadenému.*

Podľa § 182 ods. 8 zákona č. 200/1998 Z.z. *rozhodnutie o skončení služobného pomeru uvoľnením oznámi nadriadený colníkovi najneskôr do jedného mesiaca odo dňa doručenia jeho žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.*

Podľa § 187 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z.z. v znení účinnom k 31.08.2009 ak dôjde k zrušeniu rozhodnutia o skončení služobného pomeru, *služobný pomer trvá so všetkými právami a colníkovi sa doplatí služobný plat. Rozhodnutie o doplatení služobného platu vydá nadriadený, ktorý je oprávnený rozhodnúť o skončení služobného pomeru colníka, a uvedie v ňom sumu patriaceho doplatku.*

Podľa § 187 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z.z. v znení účinnom k 31.08.2009 *ak oznámi colník po doručení rozhodnutia o zrušení, že netrvá na ďalšom výkone štátnej služby, platí, ak sa colník a nadriadený nedohodnú inak, že jeho služobný pomer sa skončil uvoľnením v lehote dvoch kalendárnych mesiacov; lehota na skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni pôvodného rozhodnutia.*

Podľa § 44 ods. 3 písm. r/ zákona č. 200/1998 Z.z. colník je povinný nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tomto prípade stotožnil s názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Košiciach v tom, že pre skončenie služobného pomeru colníka, buď na základe jednostranného právneho úkonu colníka (písomná žiadosť o uvoľnenie služobného pomeru doručená nadriadenému), alebo na základe dvojstranného právneho úkonu (dohoda medzi colníkom a nadriadeným o inom termíne skončenia služobného pomeru ako je koniec doby dvoch kalendárnych mesiacov), platia spoločné zákonné podmienky: **formálne** – písomná forma žiadosti o uvoľnenie a doručenie žiadosti nadriadenému a **hmotnoprávna podmienka** – existencia služobného pomeru colníka. Táto hmotnoprávna podmienka pre skončenie služobného pomeru žalobcu uvoľnením na základe jeho žiadosti zo dňa 13.11.2007 nebola ku dňu 31.01.2008 splnená, kedy sa podľa žalovaného mal skončiť služobný pomer žalobcu, pretože dňom 15.11.2007 bol žalobca zo služobného pomeru prepustený z dôvodu uvedeného v § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z.

Rozsudkom č. k. 6S/21/2008-66 zo dňa 29.01.2009 bolo síce zrušené rozhodnutie o prepustení služobného pomeru žalobcu, ale žalobca neprejavil vôľu nepokračovať v služobnom pomere. Žalobca nastúpil do výkonu štátnej služby po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a od 02.04.2009 do 07.05.2009 bol žalobca zaradený do výkonu štátnej služby a riadne ju vykonával dovtedy, kým mu nebolo oznámené rozhodnutím zo dňa 12.11.2009, že jeho služobný pomer skončil už ku dňu 31.01.2008.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/13929/2010-95 zo dňa 19.01.2011 ako vecne správny potvrdil.

Úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v celkovej sume **157,09 €**. Táto pozostáva z nasledovných položiek.

Odmena za 1 úkon právnej služby (*podanie vyjadrenia z odvolaniu žalovaného*) – odmena podľa § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume **123,50 €** spolu s *režijným paušálom* vo výške **7,41 €**.

Ďalej právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľ dane z pridanej hodnoty, bola priznaná uplatnená *daň z pridanej hodnoty* z uvedeného úkonu právnej služby a z režijného paušálu vo výške 20 % v sume **26,18 €**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku v prospech účtu právneho zástupcu žalobcu vedeného v Tatra banka, a.s., pod číslom 262 970 4223/1100.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 03. mája 2011

JUDr. Jana Z e m k o v á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková